

PUNT DE VISTA

El Punt Avui expressa la seva opinió únicament en els editorials. Els articles firmats exposen les opinions dels seus autors.

Conselldelectors:

Feu-nos arribar les opinions, els suggeriments i les consultes que desitgeu sobre el nostre projecte editorial i els nostres productes a conselldelectors@elpuntavui.cat. Tots els contactes rebran resposta de la direcció.

Keep calm

Josep Maria Fonalleras

El pal major

Hi ha llibres que, per ells mateixos, justifiquen una literatura, llibres que són monument perdurable, recés on recórrer i on estar-s'hi. Llibres que ens parlen no només de l'excel·lència artística, sinó de la capacitat d'absorbir-los per fer-ne de nous, per convertir-los en un puntal de la llengua pròpia. Em refereixo, és clar, a una novetat que, per ella mateixa, també justificaria la celebració d'un any en el qual, malgrat totes les penúries, commemorem el cinquantè aniversari de la mort de Josep Carner. Em refereixo, és clar, a *Pickwick. Documents pòstums del Club d'aquest nom*, l'edició extraordinària de Jaume Coll, acarada amb el text anglès, amb notes erudites, dibuixos originals de la primera edició, el vocabulari immens del poeta. És fruit d'un esforç col·lectiu (l'editorial Univers, la càtedra Carner, la UdG, la Fundació Pere Corominas) i d'un treball encomiable, tenaç i molt seriós, del mateix Coll, un savi entusiasta, i, entre d'altres, de persones tan entusiastes i sàvies com els germans Ferrer, Joan i Josep.

El *Pickwick* és "una de les traduccions més prodigioses que s'han fet mai en català, un veritable model de llengua literària, pal major de la nau de la traducció". Ho diu Coll i és profecia, i ara ho pot saber tothom. Amb aquest volum a la mà s'entén el que comenta el comissari de l'Any Carner ("la voluptuosa plenitud d'una llengua") i l'empresa fenomenal que emprèn el poeta quan s'enfronta a Dickens. Traduir, sí, però sobretot convertir el català en un referent de prestigi. No és poca cosa. "Ens deixa perplexos", diu Coll. Perplexos i admirats. Joiosament admirats.

EDITORIAL

Deu dies més de restriccions severes

Malgrat la pressió dels sectors més directament afectats per la pandèmia i la proposta de reobertura parcial que havia fet pública abans d'ahir el Departament d'Empresa i Coneixement, el govern ha decidit prorrogar deu dies més el tancament de la restauració, els cinemes, els teatres i els gimnasos. S'allarguen, doncs, fins al 23 de novembre les mesures restrictives, que conviuen amb les vigents de confinament al municipi durant el cap de setmana i al toc de queda de les deu de la nit a les sis del matí. L'única novetat és que podran obrir, amb determinades condicions, els centres d'estètica a partir de dilluns. És evident que la pròrroga tindrà una afec-

tació molt dura en els sectors de l'hostaleria, la cultura i l'esport i, de fet, sobre el conjunt de l'economia del país, però la decisió és coherent amb el missatge que s'ha anat donant des del Departament de Salut en els darrers dies. En aquest sentit, cal insistir, una vegada més, en la necessitat que els sectors que estan patint més directament la crisi rebin suport i ajudes de forma ràpida i eficient i que no es repeteixin episodis tan lamentables com el que ha patit el col·lectiu dels autònoms aquesta mateixa setmana o com el que pateixen els milers de treballadors inclosos en algun ERTO, que fa mesos que no cobren. Tot i que alguns indicadors de l'evolució de la pandèmia

han millorat, Salut justifica la pròrroga de les restriccions, fonamentalment, en la necessitat de rebaixar la pressió hospitalària i, en especial, l'ocupació dels llits d'UCI, que compromet l'atenció als pacients que no són Covid. No és gens fàcil acceptar-ho per als que han de mantenir la persiana abaixada deu dies més, i ho complica encara més el fet que des de l'administració no s'ha estat a l'altura. Ni ho ha estat el govern espanyol ni l'executiu català, on, a més, han emergit les picabaralles internes potenciades per la proximitat de les eleccions. L'objectiu és començar una segona desescalada a partir del dia 23 d'aquest mes que no acabi com va acabar la d'abans de l'estiu.

La foto

Centres comercials fantasmals. Els passos dins dels centres comercials de Catalunya, com aquest, L'illa, semblen espais fantasmals per la manca de llum i de gent ■ ALEJANDRO GARCIA / EFE

La frase del dia

Oriol Mitjà

EPIDEMIÒLEG

“Ayuso ha llançat una estratègia de testatge massiu i li està donant resultat, sense haver de tancar l'economia”

De set en set

Som nostres, i això no ens ho podran rampinyar mai. En el llit elàstic que és la vida, nosaltres hem guanyat seguretat i calma. No en vull dir maduresa, perquè m'encisa que seguim instal·lats en aquells catorze anys que ens ho fan veure tot blau, com si visquéssim a recer d'una cova de titiwais. A casa encara et guardo una muda i una samarreta blanca de màniga curta. No ho vaig arribar a llençar; no em resignava a perdre els teus ulls. Per anys de distància que ens imposin, el retrobament és tan natural que espanta. L'abraçada sentida i el petó frisós es burlen de Cronos, superb i dominant

Som nostres

Anna Carreras i Aubets

com tots els déus. Hackegem el temps, i busquem la cara de l'altre pels racons. *Sturm und drang*, tempesta i desig més enllà d'un poema. Som complementaris i quedem bé a la foto. Les males llengües ens foradarien a trets: la majoria tenen una vida mediocre i no entenen que hi ha amors inevitables, romàntics en el sentit més dolorós de la paraula. El destí ens ha avisat moltes vegades i l'hem ignorat perquè el que ens suggeria era massa gros. Però ara som nostres d'una guisa renovada. Les dues voltes de calendari, les vides viscudes, les morts massa properes i les decisions sacramentals han fet

volar, oh paradoxa, les pors i la desconfiança. Ara tot flueix sense còdols ni fangars. Menys el teu amor, tot és confús en aquest any merdós. Ens hem agafat de la mà fins i tot quan no hi érem. No ens calen discursos persuasius ni promeses de futur. Ens sabem i prou. Som nostres a l'avançada, com quan la teva àvia va proposar que, ja que havieus baixat de la casa a la vila, podíeu aprofitar per comprar el diari de l'endemà. El teu pare li va contestar que no, que ja s'havia exhaurit ahir. Avui és divendres 13, el dia del psicòpata amb la destal, i només vull dir-te que t'estimo el doble del doble.